

Флоренция, Римъ и Неаполь. На 25 години Фарадей обнародвалъ своята първа научна статия, а на 29 — направилъ голъмото откритие за *електромагнитната ротория*. Отъ това откритие, направено преди повече отъ 100 години, се родилъ по-късно електрическиятъ моторъ, който днесъ движи нашите трамваи и машини.

На 32 годишна възраст Михаель станалъ единъ отъ най-учените мъже въ свѣта. Биль избранъ за членъ на Кралското дружество и за директоръ на Кралския институтъ, въ който започналъ като асистентъ съ 25 шillinga седмично своето блѣскаво поприще.

Беденъ и изнемогващъ на младини, за Фарадей настъпили щастливи години, въ които той можалъ бързо да забогатѣе. За ценното му сътрудничество като химикъ му предлагали отъ разни мѣста грамадни суми. Но парите не блазнѣли учения. Той размѣнялъ писма съ жена си, съ която сподѣлялъ всичко, и тя го посъветвала да се откаже отъ изгодните положения, за да се посвети изцѣло на науката и на бѫдещите си изобретения. „Годините бързо отлитатъ — му писала тя — ти имашъ много по-важни задачи въ живота си, отколкото да трупаши пари“.

Михаель послушалъ мѣдрия съветъ, самъ убеденъ въ неговата правдивост. Заелъ се съ единъ новъ трудъ, надъ който работилъ цѣли 23 години. Това било книгата „Отдѣлните наблюдения за електричеството“. Дори и следъ 75 години тази книга остава въ нѣкои отношения ненадмината отъ всичко написано следъ нея въ сѫщата областъ.

Учениятъ и жена му прекарали последните години отъ живота си въ едно имение на кралица Виктория, предоставено на тѣхно разположение. Тамъ, въ обширните красиви градини, Фарадей разказвалъ на заобиколилите го деца приказки за науката. До последния си часъ, обаче, той просвѣщавалъ най-мѣдритъ учени отъ цѣлия свѣтъ, които идвали да навестятъ великия ученъ.